

Komparace populistických vlád Huga Cháveze a Alberta Fujimoriho (129 str.)

MARKÉTA HUSÁKOVÁ

Posudek vedoucí diplomové práce

Charakter tématu

Markéta Husáková si jako téma své diplomové práce vybrala komparaci vlád dvou bývalých latinskoamerických prezidentů, a sice Huga Cháveze a Alberta Fujimoriho. Konkrétně se autorka práce zaměřuje na srovnání podmínek vedoucích k nástupu populistických vlád těchto lídrů ve Venezuele a v Peru, a na rozdílné populistické praktiky, ke kterým se oba prezidenti během období své vlády uchýlili.

Problematika populismu je v souvislosti s Latinskou Amerikou diskutována již několik desetiletí, proto toto téma vnímám jako zcela legitimní a v souvislosti s proměnami, kterými populismus na jihu amerického kontinentu v posledních letech prochází, i jako téma aktuální. Nejen vzhledem k vysokému akademickému, ale i všeobecnému zájmu o tento fenomén, je však toto téma již poměrně rozsáhle probádané, a proto přijít v této oblasti s nějakými novými poznatky vyžaduje větší úsilí, než které M. Husáková při psaní této diplomové práce vynaložila.

Teoreticko-metodologické zakotvení práce

Z metodologického hlediska překládaná diplomová práce vykazuje celé množství nedostatků. Autorka si v práci stanovuje tři hlavní cíle, přičemž první z nich je vymezení definice populismu v prostředí Latinské Ameriky, druhým cílem je identifikace podmínek, které umožňují využití populistických nástrojů, a třetím cílem je sledování a následná komparace vybraných projevů populistické strategie v průběhu vlád Cháveze a Fujimoriho. Hypotéza, kterou se autorka v práci snaží potvrdit, či vyvrátit pak zní následovně: *Populistická strategie, která oběma politikům zajistila zisk podpory a úspěch během vlády, byla rovněž důvodem neschopnosti vytvoření modelů vlád s dlouhodobými možnostmi, které by své vůdce přežily.* Většinu cílů však autorka naplňuje již v samotné teoretické kapitole. Na odpovědi na otázky stanovené v úvodu tak nepřichází sama v analytické části práce prostřednictvím nějaké hluboké analýzy obou zkoumaných režimů, ale parafrázováním jiných autorů.

Že autorka v metodologických postupech a termínech tápe, pak potvrdila i tvrzením, že „*Kapitola jedna a dvě budou vypracovány na základě obsahové analýzy ...*(str. 13)“. Obsahovou analýzu však v celé práci neprovádí.

Z teoretického hlediska se práce opírá o díla celé řady autorů zabývajících se populismem obecně (např. Lipset, Taggart aj.) i v latinskoamerickém kontextu (např.

Weyland, Gratius atd.). Autorka tak prokázala, že musela provést relativně rozsáhlou rešerši literatury na toto téma. Teoretický rámec práce však působí nejednotně.

Struktura práce

Struktura práce je vcelku logická. Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do tří hlavních kapitol a několika podkapitol. Úvod práce obsahuje všechny náležitosti, které by úvod obsahovat měl, výzkumné otázky, komparační kritéria, a předpokládaný přínos práce by však mohly být vysvětleny více explicitně. V první, teoretické, kapitole, pak postrádám větší provázanost jednotlivých podkapitol (jak vzájemně mezi sebou, tak i se zbytkem celé práce) a autorčino kritické zamyšlení nad představovanými teoretickými přístupy. Druhá, kontextuální, kapitola popisuje období vlád obou zkoumaných státníků a ve třetí, analytické, kapitole autorka přistupuje k jejich komparaci. Jak již však nastiňuji výše, analytická kapitola nepřináší čtenáři příliš nových informací a spíše než autorčiny myšlenky, jsou zde citování autoři jiní.

Práce se zdroji

Autorka vychází z relativně velkého množství především cizojazyčných zdrojů, které cituje v souladu s citační normou KPOL. Celkově se však v práci vyskytuje větší množství citovaných pasáží, než je v odborném textu záhodno, a práce tak působí jako kompilát.

V některých pasážích pak autorka zbytečně odkazuje na sekundární literaturu, místo aby uvedla autora primárního zdroje (např. str. 20, 23, ...).

Formální stránka

Po formální stránce hodnotím práci jako průměrnou. V práci se nachází celá řada stylistických, gramatických i typografických chyb a překlepů (např. strana 14, 15, 17, 31, 33 atd.). Autorka se také v práci dopouští zkomolení jmen hned několika autorů (Weyland/Weiland/Weylan, Frei/Frey) a formálních chyb v závěrečném seznamu literatury.

Celkové hodnocení

Diplomovou práci M. Husákové celkově hodnotím jako méně zdařilou. Autorka práci za celou dobu procesu jejího vzniku téměř nekonzultovala a mé připomínky refletovala pouze v omezené míře. Autorce se nepodařilo zkoumané téma uchopit nijak inovativním způsobem a díky mnoha, zejména metodologickým, nedostatkům nedospěla k nijak objevným závěrům. Práci však i přes uvedenou kritiku **k obhajobě ještě doporučuji** a doufám, že při samotné obhajobě M. Husáková komisi přesvědčí, že tak činím oprávněně.